Dimarts 19 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 18,1-5.10.12-14): En aquella ocasió s'acostaren els deixebles a Jesús, dient: «Qui és, doncs, el més gran en el regne dels cels?». I cridant un infant, el posà enmig d'ells, i digué: «En veritat us dic: si no us torneu i us feu com infants no entrareu en el regne dels cels (...)».

"Nens" davant Déu (filiació divina)

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui ens preguntem en què consisteix aquest "ser nens" que Jesús considera com una necessitat ineludible. Ser nens, en el sentit de Jesucrist, significa aprendre a dir "Pare". L'home vol ser Déu i —donant a aquesta expressió el seu sentit correcte— ha d'arribar a ser-ho. Per tal de comprendre l'enorme força que enclou aquesta paraula, cal llegir-la en la perspectiva de Jesús, el Fill.

Però quan l'home prova de ser-ho emancipant-se de Déu i de la seva condició de creatura, posant-se per sobre de tot i centrant-se en si mateix —com en l'etern diàleg amb el serpent del paradís terrenal— aleshores fineix en el no res, perquè se situa en contra de la seva mateixa veritat, que significa un referir-ho tot a Déu.

—Què vàreu aprendre Vós, Jesús, de la vostra Mare? El "sí". No un "sí" qualsevol, sinó la paraula "sí", que avança sempre, incansablement. Tot el que Vós vulgueu, Déu meu: "Heus aquí l'esclava del Senyor; que es faci en mi segons la vostra paraula".